www.tamilarangam.net

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

நினைத்தது ஒன்று–நடந்தது ஒன்று!

பொல்லடியாய் விழுந்த புள்ளடிகள்!

1989 பெப்ரவரி 15ல் பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கான வாக்களிப்பு நடைபெற்றது.

அதற்கு முன்னர் 1977ல் தான் பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடைபெற்றிருந்தது. அதனால் பதினொரு வருடங்களின் பின்னர் நடைபெறும் தேர்தலாக அது அமைந்திருந்தது.

அது மட்டுமல்ல இலங்கையின் பாராளுமன்ற தேர்தல் வரலாற்றிலேயே இரத்தம் தோய்ந்த தேர்தலாகவும் அது விளங்கியது.

தென்னிலங்கையில் ஜே.வி.பி.யினர் தேர்தல் நிராகரிப்பு இயக்கம் நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். தேர்தலில் போட்டியிடும் கட்சிகளின் வேட்பாளர்கள்மீதும், ஆதரவாளர்கள்மீதும் ஜே.வி.பி. இராணுவப்பிரிவின் துப்பாக்கிகள் குறிபார்த்துக் கொண்டிருந்தன.

ஜே.வி.பி. உறுப்பினர்களை வேட்டையாடுவது என்ற போர்வையில் தமக்கு எதிரானவர்களையும் ஜக்கிய தேசியக் கட்சி முக்கியஸ்தர்கள் சிலர் திட்டமிட்டு ஒழித்துக்கட்டியது தனிக்கதை.

தென்னிலங்கையில் வாக்குச் சாவடிகள் சிலவும் ஜே.வி.பி.யினரால் தாக்கப்பட்டன.

வாக்குச் சாவடிகள் தாக்கப்பட்டதையும், வாக்களிப்புநேர பதற்றத்தையும் பயன்படுத்தி ஜக்கிய தேசியக் கட்சியினர் கள்ள வாக்குகளையும் தாராளமாகப் போட்டுத் தள்ளிவிட்டனர்.

ஜக்கிய தேசியக் கட்சியிடம் அதிகார பலமும் இருந்தது. குறுக்கு வழிகளில் கைதேர்ந்த குண்டர் பலமும் இருந்தது. இரண்டும் கைகோர்த்து நீற்க பல வாக்குச் சாவடிகளில் வாக்குப் பெட்டிகள் நிரம்பி வழிந்தன.

இந்தியாவின் திட்டம்

வடக்கு-கிழக்கில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., ரெலோ, ஈ.என்.டி.எல்.எஃப் ஆகிய இயக்கங்கள் வாக்களிப்புத் தினத்தன்று ஆயுதங்களுடன் எனத்தில் குதித்தன.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை வடக்கு-கிழக்கில் அதிமானோர் வாக்களிப்பில் கலந்துகொண்டதாக காட்டவும் வேண்டும், ஜனநாயகத் தேர்தலாகவும் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் நிலைப்பாடு.

வாக்களிப்புத் தினத்தன்று வாக்களிக்க வராமல் வீடுகளில் இருப்போரை எப்படியாவது வாக்குச் சாவடிகளுக்கு கொண்டு

வந்து சேர்க்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்தியப் படையினரின் விருப்பமும்.

இன்னொரு இரகசியத் திட்டமும் இந்தியப் படையினரிடம் இருந்தது.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., ரெலோ, ஈ.என்.டி.எல்.எஃப். போன்ற இயக்கங்கள் தேர்தல் வித்களுக்கு முரணாக செயற்படுவதையும் கண்டும் காணாமல் இருக்க வேண்டும். அதேநேரம் அக் கட்சிகள் மட்டுமே அமோக வெற்றி பெற்றுவிட்டால் நடைபெற்ற போலித்தேர்தல் என்ற பிரசாரம் எடுபட்டுவிடும்.

குத்துமதிப்பாக ஒரு கணக்கும் போட்டனர் இந்தியப் படையினர். அதன் படி தம்முடன் இணைந்து நிற்கும் இயக்கங்களும், சுயேட்சையாகப் போட்டியிடும் ஈரோஸ் குழுவினரும் ஆசனங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் தேர்தல் முடிவுகள் அமையவேண்டும் என்று திட்டமிட்டனர்.

அதற்கு என்ன வழி.

குறிப்பிட்ட வாக்குச் சாவடிகளில் ஈரோஸ் சின்னத்துக்கு இந்தியப் படையினரே முத்திரை குத்திப் பெட்டிகளுக்குள் தள்ளிவிடுவதுதான் ஒரே வழி.

தம்மோடு இணைந்து நின்ற இயக்கங்களைவிட ஈரோஸ் வேட்பாளர்கள் வெற்றி பெறுவதையே இந்தியத் தரப்பு அதிகம் விரும்பியது.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபைத் தேர்தல் இந்தியா நடத்திய போலித் தேர்தல் என்ற பிரசாரம் மேலோங்கி இருந்தது. வடக்கு-கிழக்கில் இந்தியப் படை சாதித்தது ஒன்றுமில்லை, அங்கு இந்திய அரசும், அவர்களது விருப்பப்படி ஆடும் பொம்மை அரசாங்கமும்தான் இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுக்களும் எழுந்திருந்தன.

நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலும் இந்திய அரசுக்கு சார்பான குழுக்களே தனி வெற்றி பெறுமானால், அதுவும் போலித் தேர்தல் என்று சொல்லப்பட்டுவிடும் அல்லவா.

அதனால்தான் ஈரோஸ் சார்பான வேட்பாளர்களை வெற்றி பெற வைக்கவும் தம்மால் முடிந்த காரியங்களை செய்ய திட்டமிட்டனர் இந்தியப் படையினர்.

இதனால் ஈரோசுக்கு கிடைத்த பலன்கள் ஏராளம். புலிகள்தான் ஈரோஸ் பட்டியலில் போட்டியிடுகிறார்கள் என்று ஏனைய இயக்கங்கள் செய்த பிரசாரம் காரணமாக, புலிகள் இயக்க ஆதரவாளர்கள் ஈரோஸ் பட்டியலில் உள்ள வேட்பாளர்களுக்கு வாக்களிக்க முன்வந்தனர்.

ஜனநாயக தேர்தலாக வெளியுலகுக்கு காட்டவேண்டும் என்ற இந்தியத் தரப்பின் விருப்பம் காரணமாக இந்தியப் படையின் ஆதரவும், பாதுகாப்பும் ஈரோஸ் வேட்பாளர்களுக்கும் கிடைத்தது.

வாக்களிப்பு தினத்தன்று இந்தியப் படையினரே ஈரோஸ் சின்னத்துக்கு போட்ட வாக்குகளும் சேர்ந்தன.

ஈரோசுக்கு இருந்த நல்ல பெயரும், ஏனைய இயக்கங்கள் மீதான வெறுப்பும் ஈரோஸ் வேட்பாளர்களுக்கு ஆதரவான வாக்குகளாக மாறின.

இத்தகைய சாதகங்கள் ஏனைய இயக்கங்களுக்கு இருக்கவில்லை.

அதிகாரபலம், ஆயுதபலம், இந்தியப் படை தமது அத்தும்மீறல்களை கண்டுகொள்ளாது என்ற துணிச்சல் ஆகியவைதான் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., ரெலோ, ஈ.என்.டி.எல்.எஃப். ஆகிய இயக்கங்களுக்கு சாதகமாக இருந்தன.

கூட்டணியின் நிலைதான் பரிதாபம். பொதுப்பட்டியல் வேட்பாளர்கள் கூட்டணியின் பெயரில், கூட்டணியின் சின்னத்தில்தான் போட்டியிட்டனர். ஆனால் பொதுப்பட்டியலில் இருந்த கூட்டணி உறுப்பினர்களோ பிரசாரம் செய்யவே முடியாத நிலையில் இருந்தனர்.

அவர்களிடம் ஆயுத பலமும் இருக்கவில்லை. அதிகார பலமும் இருக்கவில்லை.

கூட்டணித் தலைவர்கள் வெற்றி பெறவேண்டும். மிதவாதிகளின் பிரசன்னம் பாராளுமன்றத்தில் இருந்தால்தான் தீவிரவாதிகளை ஒரு வரையறைக்குள் வைத்திருக்கலாம் என்றெல்லாம் இந்தியத் தரப்பு விரும்பியிருந்தது உண்மை.

ஆனால் இந்தியப் படையினருடன் கூட்டணியினருக்கு அத்தனை பரிச்சயம் இருக்கவில்லை. இந்தியப் படை உதவியை பயன்படுத்தி தேர்தலில் ஏனைய இயக்கங்களுடன் ஏட்டிக்கு போட்டியாக நிற்கும் தொனிடர் பலமும் கூட்டணியிடம் இருக்க வில்லை.

கூட்டணிக்கு என்று இருக்கக்கூடிய வாக்கு வங்கி கூட்டணித் தலைவர்களை வெற்றிபெறச் செய்துவிடும் என்று இந்தியத் தரப்பும் நம்பியிருந்தது.

தேர்தல் நேரத்தில் கூட்டணிச் செயலதிபர் அமிர்தலிங்கத்தை பேட்டி காணச் சென்றார் ஒரு நிருபர்.

இந்தியா- இலங்கை ஒப்பந்தம் உருவாக கூட்டணியினரும் ஒரு காரணம் என்று அமிர்தலிங்கம் கூறினார்.

புலிகளைப் பற்றியும் நிருபர் கேள்வி எழுப்பினார்..."அவர்கள் தங்கள் பாதையில் செல்கிறார்கள். நாங்கள் எங்கள் பாதையில் செல்லுகிறோம்." என்றார் அமிர்தலிங்கம்.

பின்னர் நிருபரும் அமிர்தலிங்கம் அவர்களும் பேட்டிக்கு புறம்பாக தனிப்பட்ட ரீதியில் உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

"உங்களைத் தூரோகிகள் பட்டியலில் புலிகள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தேர்தலையும் நிராகரிக்குமாறு கூறியிருக்கிறார்கள். உங்கள் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படாதா?" என்று கேட்டார் நிருபர்.

அமுதரிடமிருந்து ஒரு புன்னகை உதிர்த்தது. அடுத்து அமுதர் செய்த காரியத்தால் நிருபரே அசந்துபோனார்.

அமுதரின் கையில் பிஸ்டல் ஒன்று குந்தியிருந்தது. அதனை காட்டிக்கொண்டே அமுதர் சொன்னார்: "நானும் பிஸ்டலுடன் தான் திரிகிறேன். தம்பிமாருக்கு மட்டும்தான் சுடத்தெரியுமோ?"

நாங்கள் ஆயுதமே ஏந்தியதில்லை என்று கூட்டணியினர் சிலர் இன்று கூறிவருவதும் நினைவுக்கு வருகிறது.

ஆயுத முனையில்

வடக்கு-கிழக்கில் வாக்களிப்பு தினத்தன்று ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., ரெலோ, ஈ.என்.டி.எல்.எஃப். இயக்கங்களின் உறுப்பினர்கள் சுறு சுறுப்பாகச் செயற்பட்டனர்.

வாக்களிக்காமல் வீடுகளில் இருந்தவர்களை ஆயுதமுனையில் தங்கள் வாகனங்களில் ஏற்றி வாக்குச் சாவடிகளுக்கு கொண்டு சென்றனர்.

தங்கள் தங்கள் இயக்க வேட்பாளர்களின் இலக்கத்தையும் கூறி, உதயசூரியன் சின்னத்துக்கும் வாக்களிக்குமாறு கூறி வாக்கு சாவடிக்குள் அனுப்பிவைத்தனர்.

விருப்பு வாக்குகளை அதிகம் பெறுவது யார் என்பதில்தான் கூட்டாகப் போட்டியிட்ட இயக்கங்களுக்குள் கடும் போட்டி..

மட்டக்களப்பில் பல வாக்குச் சாவடிகளில் கட்டுக் கட்டாக வாக்குச் சீட்டுகளில் முத்திரை குத்தி உள்ளே தள்ளினார்கள்.

கூட்டணித் செயலதிபர் அமிர்தலிங்கத்தை தோற்கடித்தே தீருவது என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு மட்டக்களப்பில் கூட்டணிச் சின்னத்தில் போட்டியிட்ட மூன்று இயக்கங்களும் செயற்பட்டன.

இதற்கிடையே இன்னொரு வேடிக்கையும் நடந்தது.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., ரெலோ, ஈ.என்.டி.எல்.எஃப். இயக்கங்களால் வாக்குச் சாவடிக்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட வாக்காளர்கள் ஈரோஸ் சின்னமான வெளிச்சவீட்டுக்கு ஆதரவாக புள்ளடியிட்டுவிட்டு வந்துவிட்டனர்.

"அம்மா பார்த்துத்தானே புள்ளடி போட்டனீங்கள்?"

"ஓம் தம்பி"

"எந்தச் சின்னம்?"

"எங்களுக்கு தெரியாதே, உதயசூரியன் தான்"

ஆனால் அவர்கள் வாக்குப் போட்டது வெளிச்சவீட்டு சின்னத்துக்கு.

யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வியங்காடு, நல்லூர் குறியாக இருந்தது.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபையில் தாம் ஆளும் கட்சியாக இருந்தும், கூட்டணியின் பதாகையின் கீழ் தங்களை போட்டியிடுமாறு இந்தியா கூறியமை ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கத்துக்கு ஒரு கௌரவப் பிரச்சனையாகவும் இருந்தது.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபை முதல்வராக இருந்தவர் வரதராஜப் பெருமாள்.

அமிர்தலிங்கம் தேர்தலில் வென்று அவரது குரல் மறுபடி ஒங்கி ஒலிக்கத் தொடங்கினால், தனது குரல் அமுங்கி விடுமோ என்ற அச்சமும் வரதராஜப் பெருமாளுக்கு இருந்திருக்கக்கூடும். ஏனெனில் தன் பலம் என்ன, அமிர்தின் பலம் என்னவென்று அறிந்தவர் வரதராஜப் பெருமாள்.

யாழ் மாவட்டத்தில் தங்களுக்கு கணிசமான வாக்குகள் கிடைக்கும், கணிசமான ஆசனங்கள் கிடைக்கும் என்றே ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., ரெலோ இயக்கங்கள் நம்பியிருந்தன.

யாழ் மாவட்ட வாக்குகள் எண்ணப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது நடந்த சுவை யான உரையாடல் ஒன்று உதாரணம்.

யாழ் அசோகா ஹோட்டலில் கூட்டணிப் பட்டியல் வேட்பாளர்கள் தேர்தல் முடிவை அறியக் கூடியிருந்தனர்.

பொதுப்பட்டியலில் ரெலோ சார்பாக யாழ் மாவட்டத்தில் போட்டியிட்டவர் சட்டத்தரணி ஸ்ரீகாந்தா. அவர் நல்ல பேச்சாளர். ஒரு காலத்தில் சுயாட்சிக் கழகத்தில் தீவிரமாகப் பணியாற்றியவர். தமிழரசுக் கட்சியில் இருந்து பிரிந்து சென்று தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை முதலில் முன்வைத்த

முடிவு வெளியான பின்னர் ஸ்ரீகாந்தா வைச் சந்தித்த மாவை சேனாதிராசா கேட்டார்: "அண்ணரும் வரேல்லைப்போல கிடக்கு!"

முடிவுகள்

யாழ் மாவட்ட தேர்தல் முடிவுகள் கூட்டணியின் பெயரில் பொதுப்பட்டியலில் போட்டியிட்ட ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., ரெலோ, ஈ.என்.டி.எல்.எஃப். இயக்கங்களுக்குத்தான் சாட்டை அடியாக அமைந்தன.

யாழ் மாவட்டத்தில் ஈரோஸ் ஒன்பது ஆசனங்களை கைப்பற்றியது. கூட்டணி மூன்று ஆசனங்களை மட்டுமே பெறமுடிந்தது. அந்த மூன்று பேரில் கூட்டணி உறுப்பினர் எவருமில்லை.

சுரேஸ் பிரேமச் சந்திரன் (ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்.), க. யோகசங்கரி (ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்.), க. நவரத்தினம் (ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்.) ஆகியோரே வெற்றி பெற்ற மூவருமாவர்.

யாழ் மாவட்டத்தில் தேர்தல் சுதந்திரமாக நடந்திருந்தால் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். மூன்று ஆசனங்களை பெற முடிந்திருக்குமோ என்பதுகூட சந்தேகம்தான். ஈரோஸ் யாழ் மாவட்டத்தில் ஒரு லட்சத்து இம்பது ஆயிரம் வாக்குகளை பெற்றிருந்தது. அவற்றில் குறிப்பிட்ட வீதமானது இந்தியப் படையினரின் உபயத்தில் கிடைத்தவை.

இந்தியப் படை உதவியின்றியே ஈரோஸ் யாழ்மாவட்டத்தில் இன்னும் அதிக ஆசனங்களை பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் வாக்களித்தோர் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்திருக்கும்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் எதிர்பார்த்தது நடந்தது. சொற்ப விருப்பு வாக்கு வித்தியாசத்தில் அமிர்தலிங்கம் தோல்வியடைந்தார். ஆனால் அங்கு கூட்டணி பட்டியலில் போட்டியிட்ட கருணாகரன் (ஜனா)- ரெலோ சாம் தம்பிமுத்து- ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., பிரின்ஸ் காசி நாதர்- ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., ஆகியோர் வெற்றிபெற்றனர். மட்டக்களப்பில் ஈரோஸ் ஒரு ஆசனத்தை கைப்பற்றியது.

மட்டக்களப்பில் கள்ள வாக்குகள் இல்லையென்றால் அமிர்தலிங்கம் நிச்சயம் வெற்றி பெற்றிருப்பார்.

கூட்டுச் சேர்ந்தவர் களாலேயே முதலில் குத்தப்பட்டார் அமிர்தலிங்கம்.

வன்னியில் இரண்டு ஆசனங்களை கூட்டணி கைப்பற்றியது. இராஜ குகனேஸ்வரன் (ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப், அந்தனி இம்மானுவேல் (ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்) ஆகியோரே அங்கு வெற்றி பெற்றனர்.

அதிர்ச்சியான விடயம் என்ன தெரியுமா?

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபையின் தலைமைச் செயலகம் இருந்தது திருமலையில்.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கத்தின் ஆரவாரமான நடவடிக்கைகள் கொடிகட்டிப் பறந்ததும் திருமலையிலேதான்.

ஆயிரக்கணக்கானோருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்துள்ளோம் என்றெல்லாம் பட்டியல் காட்டியதும் திருமலையில்தான்.

வரதராஜப் பெருமாள் தனது ஆலோசகர்கள், உதவியாளர்கள் மற்றும் பரிவாரங்கள் சகிதம் தரித்திருந்ததும் திருமலையில் தான்.

அப்படியிருந்தும், கள்ள வாக்குகளின் புண்ணியத்தில்கூட திருமலை மாவட்டத்தில் ஒரு ஆசனத்தைக் கூட ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

ஈரோஸ், அங்கு இரண்டு ஆசனங்களை கைப்பற்றியது. அங்கு ஈரோசுக்காக இந்தியப் படையினர்கூட பெரிதாக உதவவில்லை. புலிகள் சார்பான வாக்குகளும், திருமலையில் மூதூர் போன்ற பகுதிகளில் ஈரோஸ் உறுப்பினர்கள் செய்திருந்த அரசியல் வேலைகளும்தான் வெற்றிக்கு காரணமாகின.

சலுகைகளும், ஆரவாரங்களும் அங்கு மக்களால் நிராகரிக்கப்பட்டன. திருமலை மக்கள் வழங்கிய தெளிவான தீர்ப்பால் ஆடிப்போனது ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்.

அடுத்த கட்ட சுவாரசியங்கள் வரும் வாரம்.

(தொடர்ந்து வரும்)

தீவெங்கும் விரிந்த கொலைக் களம்

1989 ஜனவரி முதல்மார் திகதி முதல் 26ம் திகதி வரை இலங்கை முழுவதும் 584 பேர் கொலை செய்யப்பட்டனர். 1989.01.26ம் திகதி மட்டும் ஒரே நாளில் 56 கொலைகள் நடந்துள்ளன. அதற்குமுதல் நாள் 37 கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன.

1989 ஜனவரி- மே முதல் 26ம் திகதி வரை-8 நாட்களில் கொலை செய்யப்பட்டவர்களின் தொகை- 206 ஆகும். 88டிசம்பரில் மொத்தம் 1200 பேர் கொல்லப்பட்டனர். மாகாணசபை தேர்தல் நடைபெற்ற அடுத்த நரளில் 101 பேர் கொல்லப்பட்டனர்.

1989 ஜனவரி மாதம் ஒவ்வொரு நாளும் கொல்லப்பட்டோர் விபரம் தினசரி அடிப்படையில் தரப்படுகிறது!

ஜன 1-30, 2ம் திகதி-23; 3ம் திகதி 22; 4ம் திகதி-30 5ம் திகதி-19, 6ம் திகதி-31, 7ம் திகதி-25, 8ம் திகதி-25, 9ம் திகதி-17, 10ம் திகதி-29, 11ம் திகதி-14, 12ம் திகதி-17, 13ம் திகதி-12, 14ம் திகதி-17, 15ம் திகதி-13, 16ம் திகதி-14, 17ம் திகதி-20, 18ம் திகதி-20, 19ம் திகதி-22, 20ம் திகதி-23, 21ம் திகதி-13, 22ம் திகதி-19, 23ம் திகதி-18, 24ம் திகதி-21, 25ம் திகதி-37, 26ம் திகதி-53.

29.02.89 சண்டே ரைம்ஸ் வெளியிட்ட தகவல்படி, 1989 பெப்ரவரி மாதம் முதல் 3 நாட்களில் 79 பேர் வரை கொல்லப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது. 1989 ஜனவரியில் நாடெங்கும் நடந்த வன்முறைகளினால் 704 பேர் கொல்லப் பட்டனர் என்றும் செய்தி வெளியானது.

தென்னிலங்கைப் படுகொலை- விரிந்த கொலைக் களாசாரம்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்